

cipper; men alene holder sig til at gøre Ændringer i disse, og da det ikke lykkedes at gennemføre en Formueskat ved den i 1910 vedtagne københavnske Skattelov, hvad utvivlsomt frembyder Ulemper for Gennemførelsen af en mere direkte Formueskat for Landets Vedkommende, har man undladt i sin Almindelighed at stille Forslag herom. Men enkeltvis forekommende Tilfælde, der baade for de enkelte Kommuner og samfundsmæssigt set ere ret uheldige, have dog foranlediget en Resolutions enstemmige Vedtagelse paa de samvirkende Sogneraadforeningers Repræsentantmøde den 15. og 16. November f. A. af følgende Indhold: „I Anledning af den forestaaende Revision af Skattelovene henstiller Repræsentantmødet, at der aabnes Sogneraadene Adgang til i enkelte særlige Tilfælde at beskatte Formuer til Kommuner, der ikke i Øjeblikket ere indtægtgivende“. Udvalget erkender Berettigelsen af det i denne Resolution udtalte og har derfor stillet det under Nr. 1 opførte Ændringsforslag, der tager Sigte paa, om end kun i begrænset Omfang, at indføre en lidt anden Form for Beskatning af fast Ejendom.

Blandt de i Lovforslaget optagne ny Bestemmelser skal her blot peges paa Bestemmelsen i § 7 om Fradrag for Børn i visse Tilfælde. Skønt Udvalget meget vel forstaaer det humane Hensyn, der ligger til Grund for denne Bestemmelse, har det dog ment, at denne Grænsebestemmelse: 1,500 Kr. og det fastsatte Minimumstal for Børnetallet for, at Fradrag i den Anledning kan ske, dels kunne i visse Tilfælde foraarsage en Ulighed i Beskatningen af Indtægter lige over denne Grænse i Sammenligning med Indtægter liggende nær op til 1,500 Kr., dels kunne virke uheldigt ind paa Angivelserne omkring ved denne Fradraggrænse, og Udvalget har derfor under Nr. 3 stillet Forslag om, at der i alle Tilfælde gives et Fradrag for Børn lig det, der finder Sted ved Ansættelsen til Statskat. Ændringsforslaget er en Simplifikation af Lovforslaget, og det er Udvalgets Opfattelse, at Ændringsforslagets Vedtagelse ikke vil forringe den gode Tendens paa dette Punkt.

Et Flertal indenfor Udvalget har ment, at en naturlig Konsekvens af dette Ændringsforslag maatte være, at Ordene: „stor Børneflokk“ gik ud af det foreliggende Lovforslag, og Flertallet føler sig overbevist om, at Indførelsen af et fast Fradrag for Børn er langt at foretrække for den Henviisning til en saadan Grund for en mulig Nedsættelse, som der findes i den gældende Lov, og ved at tage Ordene „stor Børneflokk“ bort ønsker Flertallet ingenlunde at indskrænke Ligningsmyndighedernes Benyttelse af Fradragretten, hvad utvivlsomt ej heller vil ske.

Hele Udvalget med Undtagelse af 2 Medlemmer har under Ændringsforslag Nr. 8 ment at kunne indrømme Ligningsmyndighederne Retten til overfor Indkomster højere end 15,000 Kr. at benytte indtil 50 pCt. Tillæg.

Det er blevet Udvalget forebragt, at der i ganske specielle Tilfælde skulde være bragt en saadan Fortolkning af den nugældende Lovs Udtryk „Forretningslokaler“ i dens § 10 i Anvendelse, at Skatten af Erhvervsindkomsten skulde være tilkendt en anden Kommune end formentlig tilsigtet ved den paagældende Bestemmelse, og Udvalget har derfor stillet Ændringsforslaget under Nr. 11.

Udvalget har indgaaende drøftet de gældende og de i Forslaget optagne ny Regler for Erhvervsbeskatningen, navnlig ogsaa for saa vidt som der ved disse er draget ny Personer ind som Genstand for Erhvervsbeskatningen, noget, om hvis Rækkevidde og Følge man i den til Grund for Forslaget liggende Kommissionsbetænkning savner Oplysninger, og da Udvalget ikke tør afvise som helt ubeføjede de Henvendelser, der ere skete til dette fra en betydelig Del — ca. 50 — umiddelbart op til Købstæder grænsende Landkommuner, har man under Nr. 14 stillet Ændringsforslag sigtende til at raade Bod paa de saaledes paapegede formentlige Ulemper.

Der har i Udvalget været stærkt Ønske om, at Forholdet mellem København og enkelte denne umiddelbart nærliggende Kommuner maatte finde sin Løsning gen-